

Prosinec 1995 - číslo 29

Ročník 8

My, určení k likvidaci

Vydává Světové sdružení bývalých čs. politických vězňů

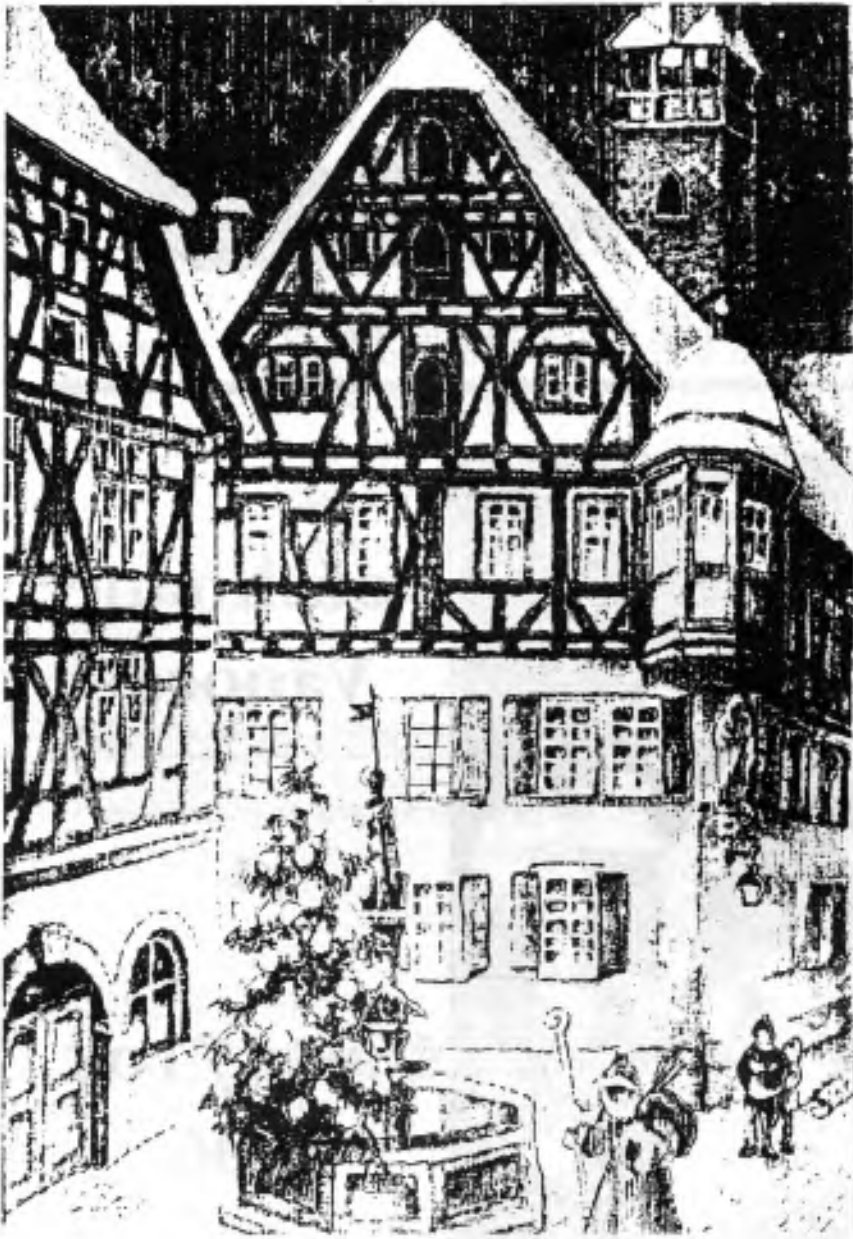
**Požehnané
Vánoce**

a

**šťastný rok
1996**

Z obsahu: Setkání po letech - stránky tajného spisu MV - Interview -
z vězeňské poesie

UKOLÉBAVKA VÁNOČNÍ

Spi, Jezulátko, spi!
Zas, chudých lidí chudé dítě,
jen do jesliček uloží tě —
ach tolikrát už lidstvu dáno
a Jidáši zas zaprodáno,
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Spi sladce na tom seně holém,
my dech tajíme všichni kolem,
vždyť tobě, věčné pravdy synku,
je také třeba odpočinku,
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
A nabeř v spánku nové síly,
máš konat ještě mnohou míli:
té cesty lidstva ku spasení,
té ještě dlouho konec není —
spi, Jezulátko, spi!

Spi, Jezulátko, spi!
Za tvé o bratřích naučení
svět vezme tě zas do mučení,
a než se lidstva pouta zdrtí,
je třeba ještě velkých smrtí —
spi, Jezulátko, spi.

Jan Neruda

Zamyšlení vánoční

Než se rok s rokem sešel, tak opět naše řady zřídly. Nepřibýváme ! To je jistě potěšitelné, ale s každým z nás odchází pamětník událostí, které by neměly upadnout v zapomnění.

A přesto, že je nás dnes už tak málo, šlapeme po sobě k velké radosti našich bývalých tryznitelů, kterým se dnes daří dokonce lépe, než tehdy. Je to ironie osudu. Já vím, na lágrech jsme také nebyli vždy jednotni v názorech. Vždyť se tam sešli lidé ze všech společenských vrstev a všech možných názorů, jak politických, tak i náboženských. Jen v jednom bodě jsme byli zajedno: Režim, který způsobil naše nespravedlivé odsouzení a věznění, musí být poražen. Naše novoroční přání v kriminále znělo vždy stejně:

SMRT KOMUNISMU !

V jeho jménu jsme všichni mnoho vytrpěli A naše utrpení trvá, když vidíme, jak těžko se naše nynější demokratická republika vypořádává se svou neslavnou minulostí uplynulých jednačtyřiceti let. Snad je to tím, že velká většina národa s tímto nelidským režimem kolaborovala a nyní na ní lpí odium viny. Co nám všem trochu chybí je patřičná sebekritika a pokora. Naopak se setkáváme s pýchou a slavomanem. Křesťanské mravní hodnoty se ze společnosti vytratily a byly nahrazeny tvrdým egoistickým atheismem, který je tou největší brzdou k našemu mravnímu znovuzrození. S politováním zjišťujeme, že i náš politický exil včetně těch komunismem pronásledovaných krajanů nezůstal ušetřen tohoto duchovního úpadku.

Jménem Světového sdružení bývalých čs. politických vězňů přeji všem čtenářům požehnané vánoce.

Kéž pohled na jesličky každému z nás připomene podstatu a význam těchto svátků, abychom se nezařadili do davu bezduchých konsumentů a vyznavačů zlatého telete.

Všem našim členům, čtenářům a příznivcům jménem našeho Sdružení přeji hodně síly, zdraví a trpělivosti v tom denním úsilí o **konečné vítězství PRAVDY.**

Bedřiška Hoffmannová - Synková

Plánovaná " likvidace politických vězňů "

Míla Sýkora

V koncentračním táboře na " Barboře " na Jáchymovsku měli být likvidováni všichni političtí vězni. Tuto bestiální akci, která měla název " zelený kříž ", vedl a organizoval nenapravitelný zloděj Arnošt Jilí, synovec bolševika Gottwalda. Zorganizoval ji ještě s několika zloději, kteří udělali seznam prvních deseti politických vězňů, kteří měli být zlikvidováni. S tímto seznamem pak šel Arnošt na velitelství k náčelníkovi Filandrovi. Náčelník Arnošta po vyslechnutí vyhodil a varoval ho, že ho dá okamžitě převézt do pevné věznice a že ho předá soudu, dozví-li se jen o jedné likvidaci politického vězně. Arnošt Jilí měl zlodějinu v krvi a tak musel stále někde něco krást. Na šachtě nebyla ani jedna kancelář, kterou by Arnošt neprohledal. Ukradl v kanceláři Rusákovi křeslo a přinesl ho náčelníkovi na tábor. Ten Arnošta vyhodil a dal mu příkaz, že musí křeslo okamžitě vrátit na šachtu do kanceláře, kde ho ukradl. Arnošt postavil křeslo o jedno patro níže u nějaké jiné kanceláře. Když přišel Rusák do kanceláře a zjistil, že nemá u stolu křeslo, tak řádil jako pomintutý. Tloukl pěstí do stolu a řval: " Která zlodějská svině ukradla moje křeslo ? " - Pak se našlo dole u kanceláře. Jelikož Arnošt Jilí dále organizoval "zelený kříž" a při jedné jejich schůzce na Arnoštově světlici byl i jeden náš známý, který nás vždy o všem informoval. Jednou nám přišel oznámit, že "zelení křížáci" mají zase poradu. Tak jsme se na ni hned vypravili i my. Dnes už ani přesně nevím, kolik nás tam přišlo, ale byl s námi i Pepík Podpěra. Tam jsme je všechny tak zrychtovali a i ty jejich kříže jsme jim jaksepatří natloukli, že zůstali všichni "křížáci" ležet na podlaze. Arnošta musel ošetřit táborový lékař a odvezli ho do nemocnice, ale na tábor se už nikdy nevrátil. Tak skončila akce "zelený kříž", která měla likvidovat politické vězně v koncentračním táboře na Barboře. Doufám a pevně věřím, že na tu lekci, kterou od nás "zelení křížáci" dostali, do smrti nezapomenou a že na ni nezapomenou ani Arnošt Jilí, synovec Gottwalda.

AZBUK

*Já sledoval jsem Azbuka
měl mundúr ze sojůzu
Jak Gottwald kouřil čibuka
a kupoval si blůzu
Ta blůza byla z Turecka
a Azbuk zíral zhruble
když musel sáhnout do vrecka
a platiť čtyři ruble*

*Pak v dalším kšeitě za chvílku
já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilkou
a kalhotky číslo pět
Pak na vysokém podpatku
si k tomu koupil perka
Snad kupuje to pro matku
- snad dostane to dcerka*

*Když kupoval si paruku
a punčošky a rtěнку
já opakoval azbuku
písmeno po písmenku
Však jalo se mě zděšení
když koupil přizi v klubku:
„Vot vo svobódnom vréměni
ja budu vjázal jupku!“*

*Když přizi sbalil vesele
a spěchal sukni plésti
já tázal se jej nesměle
která že má to štěstí
A vidím jak se červená
a odpovídá skromně:
„Jsem poručice Jelena
a sukně - bude pro mě!“*

INTERVIEW

Nejvýznamnější švýcarský deník "Neue Zürcher Zeitung" uveřejnil dne 26. října 1995 rozhovor s prezidentem České republiky Václavem Havelm na thema "Střední Evropa - společný duchovní prostor". Rozmlouvá švýcarský korespondent NZZ Andreas Oplatka. Uveřejňujeme aktuální výňatek z tohoto rozhovoru.

Aktuální otázkou ve Vaší republice a také v ostatních zemích této oblasti je následující: Zde byly v uplynulých desetiletích spáchány zločiny, které zůstaly neodčiněny. Na které straně stojíte v diskusi, v jejímž rámci jedni vyžadují procesy a jiní jsou stoupenci tlusté čáry?

Nedomnívám se, že bychom měli dělat, jakoby se nic nestalo. Nesmíme prostě všechno zapomenout - takové jednání se v dějinách ještě nikdy nevyplatilo. My musíme prostě z minulosti vyvodit důsledky, ale způsobem důstojným a spravedlivým. To se mezitím stalo těžkým zápasem u nás a ve všech kdysi komunistických zemích. Neboť náš případ není tak jednoduchý jako třeba u nějaké jihoamerické junty, která se dopustila zločinů a jejíž představitelé jsou pak po zbavení moci poháni k zodpovědnosti. Komunismus na rozdíl k takovému jednání rozhodl své síle na celé obyvatelstvo a zapletl do nich jednotlivce - to činí dnes vyúčtování a zvládnutí situace úkolem tak obtížným.

Pomil Václav Havel - K tomu náš komentář:

V novinářském rozhovoru není sice místo na podrobnosti a obšírné odpovědi, přesto čtenáři neunikne, že o jádru problému, totiž o mravní dimenzi diskutované otázky se pan prezident vůbec nezmínil. A právě mravní kritérium je pro duchovní povznesení národa, zvláště jeho mládě generace, rozhodující. Ve své odpovědi totiž p. prezident vlastně nepřímě přiznal, že velká většina obyvatelstva spolupracovala po dobu jednačtyřiceti let s perversním totalitním režimem. Ale jedno, nebo dvě procenta obyvatel ve své víře v konečné vítězství pravdy kolaboraci odmítli. Ti se nenechali zaplést do oně síle komunistického teroru, a to i za cenu ztráty zaměstnání, znemožnění vyššího vzdělání, věčného šikanování od domovních důvěrníků, kádrováků a lížlů. Byli to ti, kteří byli ochotni svůj ideál svobody národa vykoupit dlouholetým nupněním v komunistických kriminálech, ve vyhlazovacích táborech, a to i za cenu úhony na zdraví a na životech. O těchto jedincích, kteří jednoznačně prokázali mravní heroismus a pravou oddanost národu, o těch se p. prezident ani jediným slovem nezmínil. Škoda. To jsou právě ti, kteří svou obětí budou pro mnohé další generace světlým příkladem a zdrojem zdravého sebevědomí národa, jako je jím dodnes hrstka německých antihitlerovců ve Spolkové republice z doby II. světové války. U nás politicky pronásledovaným antikomunistům se sice dostalo jakéhosi hmotného odškodnění, ale jinak u dnešní politické vrchnosti a ve svém okolí nejsou oblíbeni jen proto, že jimi dějiny daly za pravdu a že si nezdali s režimem vrahu, zlodějí, podvodníků a násilníků.

E.H.

Ve vlastní věci:

Br. Dr. Anděl na řádné valné hromadě, která se konala dne 22. dubna 1995 v Solothurnu, podal demisi na funkci předsedy Světového sdružení bývalých čs. politických vězňů. Jeho funkci zastává nyní do příštích řádných voleb na jaře 1996 bývalá místopředsedkyně Sdružení, sestra Bedřiška Hoffmannová-Synková.

Oznámení redakce

S politováním sdělujeme našim čtenářům, že v důsledku značně zvýšeného poštovního, jsme nuceni od 1.1. 1996 zvýšit cenu za časopis na 12 Kč, t.j. ročně 48 Kč.

Redakce

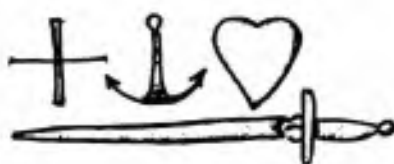
Se zármutkem sdělujeme všem členům Světového Sdružení smutnou zprávu o úmrtí zasloužilého politického vězně a člena výboru naší organizace

bratra Dr., Ing. Otakara Zadrobílka,

který zesnul letos v říjnu v basilejské nemocnici.

Otu znají všichni jeho spoluvězni jako čestného politického vězně a dobrého kamaráda, který byl také po celou dobu existence Sdružení jeho obětavým spolupracovníkem a rádcem.

Čest jeho památce !

GLORIA

*Je noc, v které nezpívá
andělů chór
a nevidět více
kov s příchutí slanou
Pláč na písku ulpívá
u paty hor
a vánoční svíce
dnes na hrobech planou*

*Gloria nezní
Teď zpívají hlavně
žalm „Chtíc, aby lkal“
Gloria nezní
vzdor hvězdě, jež slavně
plá nad hřbety skal*

*Vše zalito svitem
i neony měst
Tři vteřiny ticha
v nichž umlkly zbraně
Svět pohrdl citem
a táže se hvězd
proč proroctví lichá
jsou podobna hraně*

*Gloria nezní
Tlí mudrci v krytech
a Herodes bdí
Gloria nezní
Jsou střepiny v bytech
u rozbitých zdí*

*Je tichá noc svatá
v níž nepadá sníh
a šílenec – Svět
řekou bláta se brodí*

*Je slepý – a hmatá
po ořízkách knih
Snad po stovkách let
znova Kristus se zrodí*

*Gloria zazní
a přeroste tráva
přes písečný vír
Gloria zazní
Buď na nebi sláva
a na Zemi mír* **K. K.**

Uveřejňujeme dopis zasloužilého člena výboru Světového sdružení bývalých československých politických vězňů, br. Dr., dipl. Ing. Otakara Zadrobílka, který nám napsal pár dní před svou smrtí, dne 11. října 1995.

Světové sdružení bývalých čs. politických vězňů, k rukám br. jednatele Hoffmanna

Vážené sestry a bratři,

děkuji za účast při úmrtí mého bratra a bývalého předsedy Sdružení, zejména br. Hoffmannovi a celému výboru za krásný věnec s nápisem "Vězni". Zejména byla milá účast na pohřbu bratří V. Křepelky a F. Bíma. Jménem Sdružení se se zesnulým rozloučil nad urnou tklivými slovy br. František Bím. Děkuji jménem pozůstalých Sdružení za projevenou účast.

Protože jsem v současné době sám v nemocnici, nemohu se schůze 14. t.m. zúčastnit, ale musím na záplavu často nechutných přípisů zareagovat.. Zejména se mi zvedl žaludek nad nežalovatelnou formulací, která má vzbudit jakési podezření vůči jedné osobě a tak získat proti ní aversi u členstva. Nechutné údery pod pás i v jiných citacích.

Ve skutečnosti se nemělo na schůzi o volbách delegátů do Svazu čs. spolků vůbec jednat, protože nelze volit delegáty do organisace, jejímiž členy nejsme.

Stručně ke Svazu čs. spolků.

Pokud jsme měli podstatné zastoupení ve Svazu, měli jsme možnost usměrňovat činnost spolků, aby nedošlo k politickým úchylkám a seznamovat členstvo s demokratickým řízením, které nepoznali.

V roce 1968 a v r. 1969 emigrovali lidé slušní, ziskuchtiví a hodně komunistů, kteří se hned organizovali a získávali funkce v některých organisacích a spolcích. Když byli naši delegáti ve Svazu odvoleni, vystoupilo Sdružení ze Svazu čs. spolků, což bylo nezbytně nutné, nechťeli-li se stát jejich komplici. O nějaké izolaci nelze tedy mluvit, neboť tehdy navázat styky s komunistickým vyslancem nebylo žádoucí. Od našeho vystoupení ze Svazu nedošlo nikdy k nějakému návrhu z řad členstva, že bychom měli požádat Svaz čs. spolků o zpětné přijetí a také nikdy nedošlo k nějakému hlasování na členské schůzi ve smyslu platných stanov.

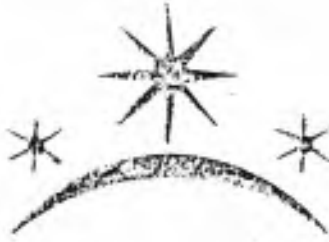
Každý spolek má valnou hromadou voleného předsedu a výbor. Předseda, který je mluvčím výboru v jeho intencích, nemůže on, ani kterýkoli člen výboru překročit svoji kompetenci.

Výbor je totiž strážcem správnosti dění vůči členstvu, on také podle potřeby svolává některé schůze k informování členstva, které řídí v rámci schválených stanov předseda.

Náš výbor je složen z čestných a dlouhodobých bývalých politických vězňů, kteří nemají kariéristických ambicí, ale leží jim na srdci především prosperita Sdružení při absolutní demokratičnosti.

Rozbití Sdružení by uvedlo dlouholetou práci v níveč a proto je nezbytné najít nějaký modus vivendi, na př. zasloužilý a vážený pracovník v české otázce Dr. Anděl přizná faux pas, neboť i mistr tesař se někdy utne, a přípis br. jednatele na

Svaz čs. spolků legalisuje současný stav mezi oběma organizacemi.
 V budoucnu se může vyskytnout návrh na vstup Sdružení do Svazu čs. spolků a pak musí valná hromada rozhodnout.
 Přeji, aby valná hromada dne 14.10. t.r. proběhla v plné pohodě a v porozumění.
 V případě hlasování zmocňuji br. Fr. Bíma, aby volil za mne mým hlasem.
 S bratrským pozdravem

Otakar Zadrobilek,
 t.č. v nemocnici.

Setkání muklů v Rakousku

Mukl, jak si sami bývalí političtí vězňové říkájí, je zkratka - Muž určený k likvidaci. Těchto lidí bylo za naší komunistické minulosti mnoho. Nejhorší podmínky ve vězení měli vězňové padesátých let. Odseděli si mnohaleté tresty - většinou deset let - a podmínky, ve kterých žili, si nikdo dnes nedovede představit. Byl to středověk s vymoženostmi techniky, krutostí a rafinovaností dvacátého století. Dnes zbyla těchto lidí jen hrstka. Všichni jsou již ve vysokém věku a i když někteří stále ještě překvapují jakoby nevyčerpatelnou energií, všichni jsou poznamenáni fyzicky i psychicky prožitky v komunistických koncentracích.

Některým z těchto lidí se podařilo, v uvolnění šedesátých let, odejít do ciziny. Ti postavili na našich hranicích s Rakouskem (v Aitnagelbergu) pomník obětem komunismu, u kterého se scházeli. Nyní se tu konečně mohou scházet i s těmi, kteří zůstali po celou dobu doma.

Poslední setkání proběhlo v sobotu 27. 5. 1995 za krásného slunného počasí. Jako obvykle byla sloužena mše svatá za zabitě, umučené a na následky vězňů zesnulé bratry. Celebroval Otec opat želivský - Vít Tajovský. Je jedním z nich, prožil to, co oni, rozumí jim, cítí s nimi, ví, co jim má říci, dovede uklidnit i potěšit. Na setkání tentokrát chyběl Otec biskup Otčenášek, který byl zaneprázdněn svými mnohými povinnostmi, a tak jsem přivezla pro něj do Hradce alespoň srdečné pozdravy.

Když jsem pozorovala ta polnutá setkání a poslouchala vzpomínání i diskuse o současně, naplnil mne najednou pocit studu.

Ví vůbec ještě někdo o těchto lidech? Uvědomuje si ještě někdo, že bez nich by nebyl žádný rok 1968 ani rok 1989? V dobách, kdy téměř celý národ kolaboval s komunisty nebo alespoň mlčel, oni se nechávali mučit a stáli pevně na svém stanovisku, že únor 48 byl puč, a že komunistická strana jednala jako zločinecká organizace. Mnohými, kteří z jakéhokoliv důvodu byli v nějakém období svého života komunisty nebo s nimi spolupracovali, je jejich svědectví nepohodlné, a tak se čeká na to, až tu nebudou. Tak se národ odvděčuje svým hrdinům.

"Nechme to už být. Nezapomějme se stále minulostí. Dvějme se dopředu", slyšíme často. To je jistě správné, ale existují přece jen úseky historie, na které se nesmí zapomenout, které se musí připomínat, aby se už nikdy neopakovaly. Všiml si někdo, že už opět existuje komunistická strana, v jejímž čele stojí smutně proslulá postava minulosti? Muklové to velice sledují a jsou ve střehu. Kdo převezme jejich úlohu, až tu nebudou? I proto se sešli u pomníčku svých spoluhráčů. Kéž alespoň občas někdo řekne: "Děkujeme vám, muklové. Je nám líto, že jsme to my a naši rodiče připustili. Děkujeme vám za svobodu. Kéž vám Bůh dá ještě nějaká ta léta hezkého života!"

Jana Kubátová

"Kde chybí spravedlnost,
není stát ničím jiným
než velkou bandou lupičů."

"REMOTA JUSTITIA QUID
SUNT
REGNA NISI MAGNA
LATROCINIA?"

výrok filosofa sv. Augustína

Stránky tajného spisu ministerstva vnitra - 5. oddělení, č.j. KM 0682/55-68 podávají otřesné důkazy o zvrhlém myšlení, přípravě a v konečné fázi uvedení zločinného systému do života i jeho následky, utrpení a smrt mnohých občanů.

Výňatky z textu

- 1.) "Usnesení Listopadového zasedání ÚV KSČ r. 1948 vydalo heslo: ... je nutno zostřit BOJ proti reakce" Tajný spis M. V. str. 4/II.
- 2.) Porada konaná 6. 4. 1950 na ministerstvu spravedlnosti, řízená pplk. Dr. Milanem KLOSSEM - str. 5 Tajného spisu přijala usnesení:
"Nutno si uvědomit, že uvnitř ústavů, (nápravných zařízení) jsou největší krysy, které narušují oddíly a podřívají autoritu ... Nutno dávat trestní dávky (jídla) za nesplnění normy - (pracovní) a tyto vězně, pokud možno umístit hromadně na jedné cele. Nebát se omezovat i ostatní výhody (vycházky, otevírání okna, psaní dopisů příbuzným, návštěvy atd.). A to na neurčitý čas.
Velitelé oddílů SVS (Svaz vězeňských strážů) budou posuzováni podle toho, jak dokáží udělovat tresty... str. 5 zápisu z uvedené porady a také 5. str. tajného spisu ministerstva spravedlnosti. Na str. 6. se dále uvádí: Znovu připomínám, že velitelé oddílů budou posuzováni podle těchto zásad:
  - jak dokáží jít tvář v tvář proti reakci;
  - jak dokáží dávat poloviční dávky stravy;
  - jak používají bunkrů;
  - jak se chovají k novým soudruhům.*Vězeň nesmí mít dojem, že má na něco nárok. Není na místě žádná sentimentalita teď, když jsou ve vězení největší gauneři..." Konec citace.*
- 3.) Tak došlo k přijetí KLOSSOVA zločinného systému, rozšířeného v praxi o další způsoby týrání - dřepování, opakované drhnutí podlahy, přeskládávání pokrývek aj. Byly to jen další kroky k naplnění hesla vyhlášeného ÚV KSČ o zostření Boje proti občanům nesouhlasícím s myšlením a jednáním KSČ, všeobecně, ale zvláště proti politickým vězňům uvězněným v Leopoldově, zejména v "Nové Samovazbě!"
- 4.) Zaváděním zločinného režimu pověřil lidumil Dr. KLOSS, KARLA KARAFIÁTA, původně strojního zámečnicka, později kapitána SNB, od r. 1937 člena KSČ. Ten si k týrání vězňů zvolil pomocníky - strážmistry VOMÁČKU A MAŘÍKA. Ti, pod dozorem svých šéfů zločinný režim v Leopoldově zavedli. To, co se v Leopoldově dělo, odporovalo nejen lidskosti, ale i tehdy platným zákonům a vězeňským řádům - konstatuje tajný spis ministerstva vnitra!
- 5.) Krutý BOJ vnucený i bezbranným vězňům mnozí nepřežili - konstatuje i tajný spis!
- 6.) Jak oprávněným se v těchto souvislostech jeví spravedlivý, také bratřím Mašinovým vnucený BOJ!

Jaká by, podle Vás, pane JUDr. Jičínský, Luboš Dobrovský, měla být "přiměřená obrana vězňů, ubitých nebo postřílených v uranových dolech přilehlých koncentračních táborech a věznicích? Stejně tak při štvanicích pořádaných na uprchlé vězně z uranových dolů i na občany, stejně jako vězni, snažícími se získat svobodu - zachránit si život útekem do svobodného světa?!

Sám neozbrojen, zažil jsem štvance na mne pořádané. Spolu s tisíci vězňů jsem prošel celou škálou týrání v důsledku léta praktikovaného KLOSSOVA systému.

Snad by jste pane JUDr. Jičínský mohl definovat "přiměřenou obranu, proti, podle Vás snad "přiměřenému" - komunisty praktikovanému, "širokému systému vraždění?!" Není divu, že se i mne, po tom všem pro svou obludnost dosud utajovaný spis, bytostně dotýká. Z toho vyplývá i mravní povinnost, ale také povinnost, plynoucí ze zákona, oznámit jakýkoliv, dosud nepotrestaný zločin, tedy i zločin iniciovaný ÚV KSČ, bývalými ministerstvy vnitra a spravedlnosti propracovaný a jimi tento BOJ občanům vnuceny!!

Adolf Bevan

PASÁŽOVÁ REVOLTA

Nosíme z módy kopretiny
čímž okrádáme stáda
a vůl – kdys' jméno obětiny
je titul kamaráda
Na obou nohách vietnamku
a jako komfort hlavu
Na klopě placku jak psi známku
Znak příslušnosti k davu

I naše generace
má svoje prominenty
Program je resignace
a facky argumenty
Potlesk je k umlčení
a pískot na pochvalu
a místo přesvědčení
jen pití piva. Z žalu.

Pod zadkem stránku Dikobrazu
vzýváme Zlaté tele
Sedáme v koutcích u obrazů
Čekáme Spasitele
Cívíme lačně na měďáky
My – Gottwaldovi vnuci
a nadáváme na měšťáky
tvořice – Revoluci

I naše generace
má svoje kajcníky
a lízly z honorace
a skromné úředníky
a tvory bez svědomí
a plazy bez páteře
a život v bezvědomí
a lásku. K nedůvěře.

Už nejsme, nejsme to co kdysi
Už známe ohnout záda
Umíme dělat kompromisy
a zradit kamaráda
A vděční dnešní Realitě
libáme cizí ruce
A jednou zajdem na úbytě
z té smutné revoluce

I v naší generaci
už máme pamětníky
a vlastní emigraci
a vlastní mučedníky
A s hubou rozmlácenou
dnes zůstali jsme němí
Ne – nejsme na kolenou
Ryjeme drškou v zemi!! K.K.

Dne 21.zářív-ve čtvrtek, sjeli se bývalí političtí vězni do Horní Bříze u Plzně, místě to, kde v tamějších keramických závodech pracovali kolem padesátých let v uniformě muklů.

Sjezdu předcházelo pracně vyhledávání adres spolubratrů, někteří k nedosažení, jiní pak již zemřelí. Původně byla akce svěřena Konfederaci v Praze, avšak pro vleklost bylo rozhodnuto letos v Altnagelbergu, že hlavní agendu převezme Evžen Machart z Trhových Svinů.

Bratr Machart pak osobně vyjednával na správě v Horní Bříze, jak možnost exkurse, pak datum a posléze i ubytování.

Sešlo se 14 muklů, někteří s manželkami, pak nedojeli ti, kteří by si přáli setkání kdesi v Praze, to stran úspory časové a i mincí.

Ještě večer ve čtvrtek při večeri byl projednán program v jídelně hotelu Keramik s průvodcem inž. René Jírek, spolu s br. Machartem.

V pátek 22.9. byl sraz ve vrátnici šamotky o osmé hodině. Vedl nás pan ředitel tohoto oddělení. Procházeli jsme odd.mlýmů, pecí, formoven, a to jak dinasu, tak i šamotek. Vedle toho pak i rampy a sklady materiálů. Naše přítomnost byla však zaražena faktem, že šamotka byla zastavena ke dni 31.května, takže veškerý provoz byl v klidu.

Působilo to jaksi úděsně, proti stavu, kdy zde býval děsný hlomoz a rej pracujících lidiček. Zastavovali jsme se v jednotlivých odděleních a zavzpomínali na stav před desetiletími. Také se vzpomělo, jak Zdeněk Štich se vsadil s kominíkem, kde z nich dříve vyleze na vršek nejvyššího komína v závodě- snad 55 metrů výše. Kominík lezl vnitřkem, Zdeněk pak povrchem komína. Strážný hledal Zdeňka, chybějící v jeho partě ostrahy. Bylo mu řečeno, aby se podíval na komín.

Zdeněk na koruně komína mával kapesníkem lidu šamotky,...

Po deváté hodině jsme se shromáždili na ředitelství závodů, kde jsme byli přijati panem ředitelem ing. Jaroslavem Širokým, vedle něho seděl pan ing. René Jírek. Pan ředitel se dosti obsáhle rozpovídal o stávajícím stavu provozů, k čemuž byly i dotazy od nás. Bylo to kamarádké posezení. V závěru jsme dostali brožuru výroční správy HOB.

Dopoledne jsme pak došli do závodu flíska, kde byl ladný pohled na automatizovanou výrobu obkládaček. Leckde prac. postup mechanicky dokonalejší, oproti padesátých let. Záživný pohled byl na postup glazování- nepřeborná škála vzorů a tak i barevnosti. I ve flísce pracovali muklové při těžších pracích. Jinak provoz převážně ženský personál.

V závěru jsme byli zavedeni do vzorkovny, kde zření na přemíru bohatosti finálních výrobků pro obklady. Dostali jsme jako suvenýr obkládačku s obrazem old timer auto, pak porcelánovou vázičku.

Odpoledne jsme se sjeli u kaolinky, zde od 14. hod. se pochodovalo po provozech, zprvu třídírna, pak praní pomocí dlouhocestného vodního provozu, dále dávkování vlastní kaolinu do prestuchů, tyto pak do baterií lisů. Po odmočení pak do sušáren, dále pak mletí na moučku, posléze transport do sil a odtud na export.

I zde pracovali muklové, a to převážně velice těžce. Před lety byl důl těsně před výrobních provozů, nyní je zasypán. V 50. letech se těžilo jak na povrchu, tak i v podzemí. Nyní je těžba o několik set metrů dále, a to pouze povrchová. Stěna je cca do 25 metrů, délka lo-
mu skoro kilometr, šíře cca 500 m. Divácký dojem: prostor jako oblitý smetanou.

Dále se pak jelo do osady Vísky, kde byl tábor vězňů, a to retribučních, tak i vězňů odsouzených komunistickými soudy-státními. Zde se diskutovalo o časech prošlých. Plně zachován je domek strážnice s kuchyní, pak dř. blok těsně u silnice, ostatní z části přebudováno.

Setkání zde zachycoval na video-kameru Zdeněk Vřešťál z Plzně. Večer byla sloužena v klubovně hotelu Keramik malá mše p. farářem Jilečkem z Jistebnice u Tábora, který byl též kdysi zdejším vězněm. Po večeři byla opět sešlost v klubovně, zavzpomínalo se, jak ti, kteří přešli na svobodu v Horní Bráze, dopadli.

V sobotu ráno se většina rozloučila a odjela, někteří ještě zůstali.

Skončilo setkání kdysi mládků, nyní vesměs již důchodců, byli to: Br. Šivel, K. Kukal, Zdeněk Vřešťál, Zdeněk Štich, M. Honzík, Vašek Klos, Jos. Sokol, Jar. Šterkl, Evžen Machart, pí Burešová-Knollová, Stanislav Hrdý, Jan Pála, Karel Kohout, Wolfgang Jileček.

Je děkování všem, kteří nezradili partu.

Zapsal Josef J. Sokol, Olten, Suisse/září 1995/

"MOZKOVÝ TRUST"

"Mozkový Trust" komunistů se už dlouho před totálním krachem "socialistického řádu" začal zabývat přípravou na "sametový přechod své moci do demokratického státního systému." To se jim v listopadu roku 1989 povedlo a tak už čtyři roky zůstávají přímo, nebo v osobách jimi prosazenými, jak v mocenských orgánech, tak i na mnohých důležitých místech.

Pe šestí letech od provedení "změny", zůstává "mozkový trust" neodhalen a nedotčen. Jejich činnost se dosud nejmarkantněji projevuje v policii, orgánech Ministerstva spravedlnosti, soudech a státních zastupitelstvích všech stupňů, ale setrvávají v činnosti i v ostatních ministerstvech i ve vládě.

Novým mocenským orgánem bývalých kádrů KSČ s vrozenou vášní k hromadění lehce nabývaných pozemských statků, se stává úsek hospodářský a finanční. Počínají si nemorálně - v neprospěch státu.

Různé - "jejich mozky" vymyšlené "Akce", jako "Klín" apod. působí, jiné, jako "Norbert" jsou připraveny a mohou být použity.

Čas od času se působení těchto akcí zviditelují. V současnosti jsou to: případ bývalého generálního prokurátora J. Š. - Český deník 27. května 1994, na straně 10.

Jedním z prvních a dosud zůstává otevřeným, je případ kapitána Alexeje Žáka - uměle zadržovaný Ministerstvem spravedlnosti.

Hmatatelné jsou činnosti jako rozkrádání majetku ve velkém - privatizace těch nejzajímavějších podniků. Miliónové daňové úniky - topné oleje, benzin, rum, cigarety atd., to vše za udivujícího nezájmu orgánů policie, těch činných v trestním řízení i vlády.

Toto vše umožnil "sametový přechod." Bez něj by to nebylo možné. Přechod sametem by však nebyl možný bez "přizvání Ubrody" - také komunistů - a některých dalších disidentů. Přitom se úzkostlivě dbalo a je tomu tak dosud, aby až na mizivé výjimky, nebyli přizvány osoby - přímé oběti komunistické zvěle padesátých let.

Toto vše, pečlivě připraveno - dalo komunistům možnost usilovat - pod hlavičkou demokracie a o udržení a posilování vlivu na současné dění a opětovné získání rozhodující moci.

Fašisté vyvraždili a zdecimovali značnou část inteligence a občanů, kteří byli "pamětí historie národa a pokračovatelé Masarykovy demokracie!"

Komunisté dělali během čtyřiceti let totéž s vlastními desetitisíci občany, kteří měli stejný význam pro kontinuitu historického cítění a národní hrdosti, i kontinuitu mravní. Navíc znemožnili komunisté potomků persequovaných přístup k vysokoškolskému vzdělání! Právě to všechno naše společnost dnes nejvíce postrádá.

Solženicyn píše:

- vraží našich mužů a otců jezdí po našich ulicích a my jim ustupujeme, to nás nepálí, to se nás netýká, to by bylo vyhrabávání minulosti

Jednou budou naši polomci nazývat několik našich generací generacemi srábotků. Nejdřív jsme se nechali pobíjet po miliónech a potom jsme o ty vrahy starostlivě pečovali v jejich blahobytném stáří. Co dělat, když je jim tradice pokání nepochopitelná a směšná. Co dělat, když živočišný strach, že by měli podstoupit třeba jen třelimu toho, co dělali druhým, převažuje u nich veškerou náklonnost ke spravedlnosti, když k sobě chamtivě tisknou tu dobytou žatvu, která vyrostla z krve těch, kdo zahynuli? Ovšem ti, kteří točili klikou šrotovníku na lidské maso, už nejsou nejmladší. Prožili svá nejlepší léta bez strádání, najedení do syta a v pohodlí a už je příliš pozdě na to, přiměřeně je potrestat. Nu, buďme velkorysí, nebudeme je střílet, nebudeme je polévat slanou vodou, nezamoříme je štěnicemi, nebudeme je svazovat do kozelce s nohama za krškem, nenecháme je stát týden beze spánku, nebudeme je kopat ani mlátit gumovými obuškami, nebudeme jim svírat lebku železnou obručí, nenamačkáme je do cel jako zavazadla, aby leželi jeden na druhém. Nic z toho, co dělali oni, ale jsme povinni své vlasti a svým dětem všechny je vyhledat a všechny je soudit. Soudit ani ne tak je jako jejich zločiny. Je nutné, aby se každý hlasitě přiznal: "Ano, já byl kat a vrah." Jsme povinni odsoudit veřejně samu myšlenku bezpráví spáchaného jedněmi na druhých. Hlííme o tomto neduhu, ukrýváme-li ho v hrudi, aby nebyl na očích, ještě více ho rozséváme a v budoucnosti se tisíceronásobně rozmnoží. Netrestáme-li ani nekáráme-li ty zločince, nešetříme jen jejich bezcenné stáří, podrýváme pod příštími generacemi samotné základy spravedlnosti. Hládež si osvojit názor, že podlost se na Zemi nikdy netrestá, ale vždycky přináší blahobyt. Nebude pohodlné, ale strašné žít v takové zemi."

Co napsal Solženicyn o Rusku, platí v plné míře i pro Českou republiku.

Stozumitelněji než Solženicyn bych to nenapsal.

Bečvář

Adolf Bečvář

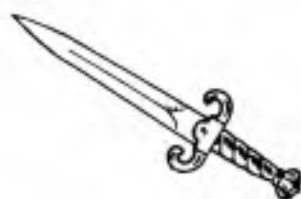
CO ŘEKNOU?

Co řeknou ti páni, co sedíce ztrnule
plíji tu na ty, kdo opustí vlast?
Zas budou jen mlčet, jak mlčeli minule
Trástí se strachem a tiše si krášt.

Co řeknou ty dámy, co sedí tu s kukátkou
tehdy, až o pravdě zakázou hrát?
Vim, budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom, že pravdy je třeba se bát.

Co řeknou ti všichni, kdo dnes ti tu tleskají
tehdy, až mocní ti umlčí hlas?
Zas budou jen tančit, jak jiní jim pískají
Hopsat tak dlouho, až zlámou si vaz!

K.K.

JE PAN PRIMÁTOR ŠPRÝMAR NEBO LHÁŘ ?

Přečetl jsem pozorně interview pana Jiřího Nápravníka, redaktora ZPRAVODAJE s pražským primátorem panem J. Koukalem RHDr. Rozhovor se konal ve Švýcarsku dne 21.zář 95, uveřejněn byl ve ZPRAVODAJI č.11.95. Byl zaměřen mimojiné k otázce rozvíření různých pomníků v Praze.

Hevěřil jsem očím a odpověď jsem četl dvakrát. Chtěl bych vědět zda se i jiným čtenářům po přečtení rozhovoru zatajil dech jako mě. Podivných názorů pana primátora bylo několik. Pro něho je etablovaná doba násilí po roce 1945-1989 zřejmě něco jedinečného. Její minulost s projekcí do současnosti je pro jeho "osvícenost" asi posvátným obdobím historie národa. Snad také proto chce periodu zla pro delší časový úsek připomínat mládeži sochou komunisty Jana Švermy, "velkého ideologa" komunistů. Takový přístup k období totality je pro mě pohledem perversním.

Největší ránu jsem dostal a myslím si, že ji uštědřil nejen mladým lidem, ale celému českému národu, když prohlásil:

J. Koukal: ..... "to, že Vám socha vadí (J.Šverma) je ukázkou toho, že je potřeba, aby tam ještě chvíli byla."

J.Nápravník: --- "Chtěl bych pouze připomenout, že se jedná o bolševického ideologa."

J. Koukal: ---- "To já dobře vím."

J.Nápravník: --- "Ovšem naše mládež to neví."

J. Koukal: ---- "JÁ SI MYSLÍM, ŽE JE DŮLEŽITÉ, ABY SE MLADÍ LIDÉ DOZVĚDĚLI, ŽE V NAŠÍ REPUBLICE SE TATO IDEOLOGIE DOSTALA K MOCI DEMOKRATICKOU CESTOU, ŽE SI JI OBYVATELÉ ZVOLILI JAKO JEDINÁ ZEMĚ NA SVĚTĚ."

M lí, spolučtenáři, posuďte vy, co si myslíte o DEMOKRATICKÉ CESTĚ a jak se tato ideologie stala "DEMOKRATICKY ZVOLENOU" a k tomu po 42 roků státní ideologií.

Musím ještě připojit co si myslím sám.

Inkriminovanou dobu zmíněné "DOMOKRATICKÉ CESTY", zvolení komunistické ideologie, jsem jako student prožíval v Praze a vím, že pan primátor hlásá nepravdu. Viděl a prožil jsem všechny události od skončení války 1945-1948 v bezprostředním dotyku s tehdejší dobou.

Doporučoval bych, aby se pan primátor snažil číst pravdu o této době a ne nějaká skripta "VUML".

Kniha Jaromíra Netíka - REVOLUCE NA OBJEDNÁVKU by byla vhodnou literaturou nejen pro pana primátora, ale i pro jiné politické "velikány" dnešní doby. Znáť pravdu o minulosti předpokládá v ů l i k poznání pravdy a vůli hledat pravdu o době, kterou mnohý dnešní "politik" sám neprožil. U politické osobnosti s akademickým titulem takový přístup k vědění musí být samozřejmostí.

Komunistická agitace a propaganda byla založena na polopravdách, které desorientoval a tím se stával nebezpečnější než průhledné lži. To snad chápe i pan primátor.

V Praze jsem se zúčastnil voleb v roce 1946 (zavřeme-li obě oči "svobodných") a prožil jsem též plíživou dobu budoucího zla i samý zrod komunistického násilí, politický násilný převrat v únoru 1948.

Komunistických zákeřností připravených v Moskvě a důsledně prováděných od prvního vstupu Rudé armády a československých komunistů na území bývalé ČSR bylo mnoho, byla to však svým způsobem jenom předehra k činům a hrůzám pozdějším. O tom se pan primátor cudně a asi úmyslně zapoměl zmínit. Stačila by jistě jenom krátká věta, místo toho mluvil o "demokratické volbě".

Z počátku, po květnu 1945, komunisté veřejnost vědomě a rafinovaně obelhávali a stavěli se do světla "demokratické" politické strany. Úmysl kopírovat diktaturu Leninovu/Stalinovu nejen zapírali, ale jakoukoli zmínku o komunistickém teroru v tehdejší SSSR výhružně označovali za "protistátní propagandu" urážející "našeho největšího spojence" - kremelské vládce v Moskvě. Už jenom samotný fakt, že několik málo dnů před vypuknutím druhé světové války uzavřel Stalin s Hitlerem spojení (srpen 1939) a krátce nato si rozdělil s Hitlerem území Polska, bylo pro ČSR otřesným faktem. ČS komunisté tehdy a po roce 1945 znovu celou veřejnost lhaním a polopravdami především desorientovali, aby jí mohli snadněji navléknout oprátku na krk. Pro většinu národa bylo obtížné jeden rok po válce, v květnu 1946, dopřít se pravdy. Lavina komunistické propagandy vyzkoušená, do detailu připravená a koncipovaná v Moskvě stačila k zmanipulování natolik, že se kom. strana stala ve volbách stranou nejsilnější. Z jejich volebního programu nemohl nikdo vyčíst jejich skutečné úmysly, přesto však 60 % voličů pro komunisty nehlasovalo.

Teror budoucí Státní bezpečnosti, přímo zvířecí ničení lidských životů v pekle věznic a koncentračních taborů, byla schopna si představit a vědomě schválit jenom nepatrná část jejich voličů. Obelhali a rafinovaně podvedli nejen ČS, ale celou světovou veřejnost. Brzy však věděli, podobný úspěch už nikdy mít nebudou, u nás ani kdekoli jinde. Proto došlo před dalšími volbami k "demokratické volbě" (podle pana primátora) a "demokratickému převzetí moci" - v únoru 1948. Tak vypadala pozdější interpretace ("svobodného zvolení ideologie") slovy politruků i p. primátora.

V Moskvě vyškolení sedmilháři, agitprpčící a ideologové, jakým byl i zmíněný Jan Šverma, byli jedni z prvních zlosynů poválečné doby. Patřili prý mezi "nejcennější kádry" komunistické strany. Proto byl i Švermovi postaven pomník. Chudák ideolog se z Moskvy do Prahy už ale nedostal. Vrchní zlosyn Slánský mu měl úmyslně dát malé boty, při ústupu ze Slovenského povstání na podzim 1944, Jana Švermu prý tímto činem zavraždil. Takto motivovanou vraždu četli Slánskému v obžalobě, když ho v roce 1952 soudili. Gotwald podepsal rozsudek smrti, (svému nejlepšímu stranickému příteli!!). Bylo to v období vzájemných vyhlazovacích bojů mezi gangstry, kteří po únoru 1948 okupovali pražský hrad. Únorem 48 také skončila jakákoli možnost ZMĚNIT DEMOKRATICKOU CESTOU moc teroru a násilí kom. strany. A právě v možnosti ZMĚNY VOLBOU tkví jádro demokracie a "demokratické cesty". To snad připustí i pan primátor Koukal.

Perversní rafinovanost komunistického násilí byla postavena na strategii strachu a promyšlena v různých rovinách života. Ve sféře politické i pro komunisty obávané oblasti náboženského přesvědčení, v ekonomii atd. Potrvá asi dlouho, než lidé budou znovu ochotni věřit, že i celé řadě dnešních "kormidelníků" jde o víc než o moc a hmotné statky.

Co politikou "totální moci" komunisté dosáhli a co po 42 letech jejich neomezeného vládnutí současné společnosti po nich zbylo v oblasti duchovní, ekonomické i ekologické je, mírně řečeno, velmi tristní. Nejlépe tyto výsledky, především ale následky, ať posoudí čtenáři MUKLA sami a hlavně obyvatelé ČR. Komentář je zbytečný.

Hlavně by si to měli pamatovat občané republiky, jako voliči, až půjdou na jaře příštího roku volit a budou se rozhodovat komu odevzdají jejich hlasovací lístek. Ne všichni, kteří dnes mluví řečí andělskou, jsou političtí "andělé". Takové lidi a strany ke kterým patří by neměli volit, aby se vyvarovali zklamání, jakého se dožili občané před padesáti roky. Odevzdaný hlas vzít zpět není možné. Je však možné, aby někteří "politici" - budou-li mít volební většinu ve spojení s podobně smýšlejícími zástupci, smýšlením příbuzní jiné strany, po volbách zavřeli vrátka klece do které byli voliči vlákáni a zlovlnostem nově otevřeli brány.

Pana primátora neznám, nevím ani zda patří ke generaci mladší nebo středních let. Mohl jsem proto jenom napsat co si o něm myslím po přečtení "zesvěceného" prohlášení o "demokratické cestě volby ideologie" - ideologie násilí a zločinů a k tomu "jako jediná země na světě". Měl v úmyslu bývalé československé voliče pochválit, nebo pomluvit ?

Milí čtenáři MUKLA, ptám se sebe i Vás, je pan primátor Koukal šprýmař nebo lhář ?

František Tománek
Švýcarsko

F. Tománek

Básně označené písmeny K.K. jsou ze sbírky "Krylogie" od Karla Kryla.- Vše doporučíme ke koupi.

Zač jsme bojovali

Když v r. 1848 Marx s Engelsem prohlásili v úvodu svého Komunistického manifestu, že "Evropou obchází strašidlo komunismu", netušili, že se to za sto let stane hrůznou realitou. Jejich myšlenky "obohacené" o asiatskou lest a krutost se staly touto realitou. V protikladu s jejich představami se však nestaly ideologickým majetkem kulturně a civilisačně vyspělé společnosti demokratických evropských národů, ale národa ruského, tedy slovanského, o kterém se západní představitelé vyjadřovali dost pohrdavě a přezíravě. Rusové si pak převzatou ideologii přivlastnili a určitým způsobem transformovali, aby se jim stala krycím pláštěm jejich pravých cílů, t.j. ovládnutí nejdříve celé Evropy a pak i celého světa. K uskutečnění těchto cílů byli ochotni se spojit s kýmkoli, jak to dokazuje pakt Molotov-Ribentrop, jen když to přispěje k realizaci jejich záměrů. Snažili se využít slabin demokracie, určité naivity jejich představitelů, kteří pod vlivem doktríny J.J. Rousseaua, že "člověk je od přírody dobrý" se zdráhali uvěřit v nelidskou obludnost systému, jenž v konečném účtování vykazuje téměř neuvěřitelnou položku přes 60 milionů zmařených lidských životů a devastaci všeho, co se zdevastovat dalo. Nejhorší z toho je devastace mravní, kterou jen tak snadno a brzy napravit nepůjde. Jejich páté kolony, komunistické strany světových demokracií spolu s různými t.zv. humánními společenskými organizacemi, na př. Světovou radou míru, bohatě sponsorované státy Varšavské smlouvy, se staly spolupracovníky sovětské expansivní politiky. Jejich cílem bylo oklamat demokratickou veřejnost, rozložit ji a zeslabit tak odpor proti komunistické expansi. Naštěstí celá řada demokratických osobností, na př. nezávislý kandidát na úřad presidenta v r. 1948, H. Wallace, toto prohlédli a světu oznámili. Ke komunistickým stranám, resp. k dosažení cílů sovětského imperialismu, protože to bylo jejich úkolem, se řadily bohužel i určité kruhy levicových a socialistických stran, které se snažily zmírnit tlak a boj proti nim, najít určitý zmírňující kompromis, lidově řečeno "natřít rudou diktaturu na růžovo", přitom tajně v naději, že to bude v jejich prospěch. Současně exponenti levicových stran zapomněli, že s násilníkem a vrahem není možno dělat kompromisy. Hluboce se mýlili ve snaze reformovat neformovatelné. Lze jen litovat, že se tak o mnoho pád rudé totality jejich přičiněním prodloužil.

Mezinárodně politický vývoj pro uskutečnění plánů sovětského imperialismu, krytého komunistickými ideály, byl po skončení druhé světové války velmi příznivý. Po porážce nacisticko-fašistické totality, na níž se Sovětský svaz podílel nikoli z vlastní iniciativy - kdo ví, jak by se situace vyvíjela, kdyby Hitler SSSR nenapadl - získal tento velmi výhodnou pozici. Své hranice, posunul daleko na Západ, takže na území získal dokonce více, než byla rozloha carského Ruska. Určitými kosmetickými úpravami, na př. zrušením Kominterny, novou hymnou místo Internacionály i hrdinstvím svých národů během války otupil nedůvěru světových demokracií a vytvořil si tak podmínky k realizaci dalšího postupného cíle, t.j. ovládnutí území, která během války obsadila jejich armáda, aby tak byl vytvořen určitý nárazníkový a nástupní prostor k další expansi, t.j. obsazení a ovládnutí celé Evropy. Byly sledovány i cíle hospodářské využitím ekonomického potenciálu těchto států k podpoře růstu vlastní ekonomiky bezohledným vykořisťováním, viz československý uran. Jeho hodnota je odhadována na částku jednoho bilionu dolarů, za který ČSR nedostala téměř nic. Bylo pamatováno i na ekonomické zajištění další expanse a na podporu pátých kolon na celém světě. Bylo velkým štěstím, že jejich strategii plně pochopil a odhalil britský politik vpravdě světového formátu v pravém slova smyslu, W. Churchill, který ve svém památném projevu ve Fultonu v r. 1946 vyburcoval světovou demokratickou veřejnost k rozhodnému odmítnutí a odporu vůči těmto snahám. "Není jiné alternativy" hřímal "svět se bude řídit buďto zásadami demokracie, nebo zrudné a nelidské totality. Buď bude svět řídit Pax americana, nebo

Pax sovietica!", což znamenalo, že svět bude spravován a řízen demokratickými zásadami, které byly a jsou dosud representovány Spojenými státy americkými, nebo nelidskou a zřůdnou totalitou, která byla representována SSSR a světovým komunismem. Byla to výzva k USA, aby se tato demokratická velmoc ujala vedoucí úlohy v tomto zápasu. Tato výzva byla díky Bohu přijata. Boj dále pokračoval. Po ukončení druhé fáze plánů sovětského i komunistického imperialismu byl uskutečněn první významný krok k obraně demokratického světa. V dubnu 1949 byl založen pakt, Severoatlantické obranné společenství, známé pod zkratkou NATO, v němž se sdružily evropské demokratické státy spolu s USA a Kanadou, aby vytvořily obranný štít proti komunistické expansi a v konečné fázi způsobily jeho zatlačení a eventuálně zhroucení. Od této chvíle se války, zpočátku velmi pomalu, ale jistě, začínají vychylovat ve prospěch demokratických sil. Byly zmařeny pokusy o komunistický puč v Itálii a ve Francii, zastavena agrese v Koreji a bylo započato s budováním obrany západní Evropy před rudou agresí, která byla tak říkajíc "na spadnutí". Vždyť v létě 1951 si "báťuška" Stalin pozval do Moskvy generální tajemníky a ministry obrany všech vasalských států, aby je seznámil s plány agrese proti nekomunistickému zbytku Evropy a určil jim jejich úkoly pro tuto akci. Datum bylo stanoveno na konec roku 1952, eventuálně na začátek roku 1953. Jinak že prý bude zmeškána příhodná chvíle. Ve svém projevu na oslavu Velké říjnové revoluce v r. 1952 se Stalin obrátil na komunistické a "pokrokové" síly západoevropských států, aby vysoko zvedly prapor "svobody, národních tradic, pokroku a míru v boji zalepší, šťastnější a krásnější svět". Příprava obrany proti tomuto nebezpečí nebyla nikterak snadná. Když vrchní velitel vojsk NATO, generál Eisenhower odcházel na podzim r. 1952 ze své funkce v NATO, aby se zúčastnil jako kandidát republikánské strany na presidentský úřad USA volební kampaně, prohlásil, že odchází spokojen. Když přišel v r. 1950 do Evropy ve funkci vrchního velitele vojenských sil NATO, uvažovalo se, že sovětský útok by mohl být zadržen na Pyrenejích, než by mohly být přisunuty vojenské kontingenty z USA, které by byly sto svěst rozhodné střetnutí. Útočníky zatlačit zpět a dosáhnout konečného vítězství. Nyní je možno posunout tuto linii až k Rýnu. Rok 1953 náleží k dalšímu velkému zlomu v celkové situaci. K útoku nedošlo. Důvodem snad byl značně zhoršený Stalinův zdravotní stav a s tím související vnitrostátní a vnitrostranický boj o nástupnictví. Stalin nakonec v březnu zemřel a než se komunistický svět z toho vzpamatoval, příhodný čas pomínil. Navíc se v rozhodujících orgánech SSSR začaly prosazovat kruhy, které chtěly volit jiný postup a obávaly se přímého vojenského střetnutí. USA ústy svého presidenta Eisenhowera vyhlásily program t.zv. "roll back" t.j. "zatlačit zpět", který s většími či menšími úspěchy se začal uplatňovat a který nakonec přes všechnu rozvláčnost, pomalost i zvraty vyústil nejen k zatlačení, ale i k pádu této totality. Demokratická veřejnost musela obětovat nejen hodně materiálních prostředků, bylo nutno obětovat i hodnoty nejvyšší, svobodu a dokonce i životy. K nim se důstojně řadí i lidé v porobených zemích, kterým demokratické principy a hodnoty byly dražší než vlastní svoboda a mnohdy i život a kteří svými osudy a obětmi otvírali oči těm, kteří žili ve svobodě a v bezpečí. Jakoby jim tím říkali: "Co jste vy, resp. v čem žijete a z čeho se radujete, tak jsme na tom byli i my a v čem jsme nyní, budete i vy", jestliže se zavčas nevzpamatujete. **Oni nebojovali jako političtí vězni a odbojáři jen za sebe, nebo za své národy, oni bojovali za svobodu a život v bezpečí, lásce a radosti na celém světě a právem jim patří úcta a vděčnost všech, kdo jsou vyznavači těchto hodnot.**

K osobnostem, které je nutno vyzdvihnout, patří předposlední prezident USA R. Reagan, který svou důsledností a nekompromisním postojem proces vypořádání se se světovým komunismem taktikou t.zv. "uzbrojení" dovedl k vítěznému konci. Je třeba však nepolevovat v úsilí a snaze, aby se situace neopakovala a demokratické principy, které jsou duchovním majetkem celého lidstva, byly zachovány před úklady různých následnických pokusů o nové zotročení lidstva, které pod rouškou **nacionalismu** a

fundamentalismu ohrožují mír a bezpečnost světa a připravují prostým, obyčejným lidem nepředstavitelná strádání a utrpení. Svoboda a život v důstojnosti, vzájemné snášenlivosti, lásky a spravedlnosti za to rozhodně stojí.

P.Ž.

Setkávání... (1) dramatické osudy z našeho kraje Život a zmizení

plukovníka Bohumila Boreckého
(pokračování ze strany 6)

Heroismus legií se stal legendou: po chaosu v Rusku v r. 1917 se těchto 60 000 dobrovolníků první čsl. armády stalo součástí armády francouzské s jediným cílem: dosáhnout tzv. anabázi přes Sibiř - přes celý kontinent - Vladivostoku a odplout na francouzskou frontu.

Bolševické armády i bandy se snažily naše vojsko likvidovat a právě příběh života a smrti plukovníka Boreckého je motivován faktem, že dal před řádným vojenským soudem popraviti vrahy našich vojáků. Naše úřady mi dlouho bránily nalézt k případu dokumentaci...

Z důstojníka čsl. legií Boreckého se stal v době první republiky činný důstojník čs.

armády. Po šoku německé okupace byl v r. 1940 pensionován a žil v Hradci. Zapojil se do odbojového hnutí Obrana národa, byl zatčen gestapem a s trestem smrti deportován do Terezína. Po zázračném zachránění se stal zástupcem velitele hradecké divize a po únoru 1948 vyhlédnut na místo velitele, vstoupil-li do KSČ. Antifašista a antikomunista odmítl a dal se pensionovat. 10. června 1949 byl zatčen, předán NKVD a přes rakouské město Baden, kde bylo středisko sovětské rozvědky, byl transportován do gulagu. V r. 1954 došel rodině dopis se zoufalou prosbou o jídlo a šaty, později zpráva, že zemřel na zápal plic. Byla to zpráva nepravdivá - později, kdy po smrti Stalina byli čeští vězni propouštěni, jeden z nich měl odvahu v noci navštívit vdovu - paní Boreckou, kterou informoval, že Borecký zemřel při přesunování vagonů na sibiřské dráze a že

v gulagu bylo mnoho bývalých ruských legionářů.

Lidský úděl českého hrdiny plukovníka Boreckého je strašlivým obviněním: prosíme veřejnost z Hradecka, aby poskytla potřebné informace o svých dávno zemřelých rodinných příslušnících, zejm. bývalých čs. ruských legionářích, kteří byli odvedeni do SSSR. Jeden z nich byl sedlák od Skutče. Instituce, které se tím mají zabývat, selhaly: nejen ruští emigranti byli po válce odvedeni, ale i Češi. Pro ty, kteří přežili, dočnes nikdo nic neudělal. Oni "byli první" - nejen ruští emigranti! V bojích na Sibiři - i jako odvedení na Sibiř!

Prosíme čtenáře, prosíme katolické věřící o informace. Poznává někdo Bohumila Boreckého?

Tamara Wagnerová
(seriál na pokračování)

Italský misionář umírá. Jeden spolubratr ho navštíví a ptá se ho, má-li něco na srdci. "Ach otče", naříká těžce nemocný. " Já jsem vystoupil z křesťansko-demokratické strany. "No, to přece není tak zlé", uklidňuje ho jeho spolubratr. "No jo, naříká misionář " já ale vstoupil do komunistické partaje". Pro Pána Boha člověče, co Vás to napadlo? ", zděsil se pater. Nato mu odpověděl umírající: " Já myslel, že bude lepší, zemře-li jeden rudý, než jeden černý ".

V Los Angeles, 20. října 1995

Jiří Payne, Praha
 Jiří Karas, Praha
 Jiří Drápela, Praha
 Vladimír Koronthály, Praha
 Jaroslav Anděl, Solothurn
 Olga Jonášová, Washington, D.C.
 Jan Sammer, Kanada
 F. Hoffmannová, Švýcarsko
 Miloš Šuchma, Kanada
 J. a J. Maříkovi, Los Angeles

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - HLAS NÁRODA - NOVÝ DOMOV - SATELLITE
 ČESKÝ DIALOG - MOSTY

Milí přátelé,

veliké díky Vám všem! Není Vám lhostejný osud půl milionu Čechů žijících trvale, dočasně či občasné v zahraničí. Díky!

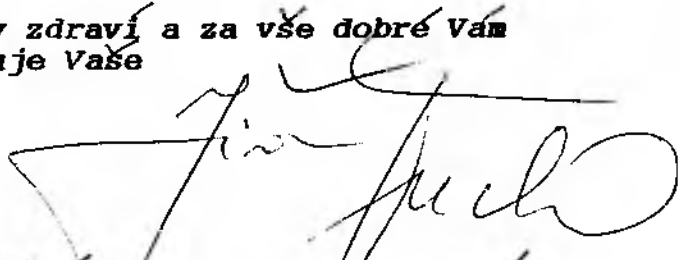
31. října opět začne jednat Parlament ČR. Laskavým prostřednictvím panů poslanců Paynea, Karase, Drápely a Koronthályho obracím se na tento historický český parlament s výzyou dohnat dlouho zanedbané a ZMĚNIT ZÁKONY O OBČANSTVÍ a zákony s tím spojené ve smyslu našich spravedlivých požadavků.

DVOJÍ OBČANSTVÍ - VRÁCENÍ MAJETKŮ - VOLEBNÍ PRAVO.

V parlamentu je mnoho poslanců, asistentů, právníků. Jsem přesvědčena, že do konce roku 1995 může být porušování základních LIDSKÝCH PRÁV VŮČI VLASTNÍM OBČANŮM v České republice zastaveno. Osud nás všech, ale nejen nás, i osud vlády České republiky je v těchto dnech v rukou paní a panů poslanců. Preji jim všem, do jednání, které začne 31. října 1995, všechnen úspěch! Jménem naší asociace, jménem všech nás v zahraničí, jménem svým. A pevně doufám, že právě nyní, nyní, kdy do konce tohoto volebního období zbyvá jen pár měsíců, se stanou nejen prvním moderním českým parlamentem, ale na základě zmen zákonů, které mají možnost provést, se stanou i parlamentem, který vejde do dějin...

V roce 1908, na začátku století, bojovali i naši předkové o reformy. Volební reforma byla jedním z jejich požadavků. A protože požadavek okamžité volební reformy je i jedním požadavkem našim, přikládám pro čtení kopii tehdejšího prohlášení české sociální demokracie. Možná, že Vás, stejně jako mne, udiví, jak v mnohem aktuální dosud tento, dnes upřadě historický, dokument je.

Uprimně Vás všechny zdraví a za vše dobré Vám
 srdečně děkuje Vaše

P.S. O každém kroku, které naše asociace dělá, je informován americký prezident a jeho poradci, jakož i většina amerických presidentských kandidátů. Odpovědi jejich kanceláří budou v příštím MTC No. 5.

INTERNATIONAL ASSOCIATION OF CZECHS FOR DUAL CITIZENSHIP, RESTITUTIONS AND VOTING RIGHTS

*****

MEZINÁRODNÍ ASOCIACE ČECHŮ PRO DVOJÍ OBČANSTVÍ, RESTITUCE A VOLEBNÍ PRÁVO

P.O. BOX 66453
LOS ANGELES
CA. 90066

FAX (310) 397-8199

Jiřina Fuchsová, Coordinator
ALL THINGS CZECH
Mr. and Mrs. Stanley Brožek
Dr. Anthony T. Materna
Mr. and Mrs. Ewan Kejzlar
Olga Jonášová
Dr. and Mrs. Jaroslav Mařík
CZECH SOCIETY FOR PRESERVATION
OF HUMAN RIGHTS, LOS ANGELES
CZECHOSLOVAK CULTURE CLUB, LOS
ANGELES
Helena Martinek
Mr. and Mrs. George Klisák
Mr. and Mrs. Dob Kiršner
Boris Rajek
ALLIANCE OF CZECHOSLOVAK EXILES
IN CHICAGO
Vladimír Bosák
Marie Bosák
Zdeněk and Evelyn Pražák
CZECH RADIO PROGRAM, CLEVELAND
Denis Arnold
Mrs. Ružena Bunža
Dr. Dana Loewy
Václav Jiří Vostřez,
HAMILTON, ONT., CANADA
Univ. Prof. DDr. Radomír V. Luža
Renátus J. Chytil, J.U.D.
Mina Ingridová, widow of
Czech composer Eduard Ingrid
Helena Jones
Oldřich Holubář
THE FREE CZECHOSLOVAKIA FUND,
WASHINGTON, D.C.
Marie Kment Baumgarten
Henry Baumgarten
JUDr. Ing. Jiří Karas,
PARLIAMENT OF THE CZECH
REPUBLIC, PRAGUE
Prof. Leopold Pospisil, YALE
UNIVERSITY, NEW HAVEN, CT.
P. HENMAN - LAUFER,
Businessman, BEVERLY HILLS

V Los Angeles, 18. října 1995

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
PŘEDSEDNICTVO ČESKÉ NÁRODNÍ RADY
POSLANECKÉ KLUBY V ČNR
POSLANECKÉ VÝBORY
PANI A PÁNÍ POSLANKYNĚ A POSLANCI
ODS, ODA, KDU-ČSL, KDS, LB, ČSSD, HSD-SMS,
SPR-RSČ, LSU.

TO: → c/o RNDr. JIŘÍ PAYNE
→ JUDr. Ing. JIŘÍ KARAS
→ Mgr. VLADIMÍR KORONTHÁLY

Vážený pane předsedo,
vážené paní poslankyně a paní poslanci,
vážená POSLANECKÁ SNĚMOVNO
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY!

Vyvinula jsem veškeré možné úsilí, aby mi bylo možno adresovat Vaše vážené shromáždění osobně, v lednu tohoto roku. Vzhledem k tomu, že této cti se mi nedostalo, obracím se tímto k Vašemu shromáždění laskavým prostřednictvím Vašich pánů kolegů, Paynea, Karase a Koronthályho.

Není žádnou novinkou, že my všichni, celá naše společnost, tato země, tento stát a příslušníci všech ostatních států světa žijeme na přelomu věku, na rozhraní dějin. Ve zvýšené míře než na mnoho našich předků, kterým se mnohokrát v minulosti nedostávalo příležitosti měnit běh věcí a dějin k lepšímu, dopadá na nás, na všechny kdo žijeme dnes, právě v tomto čase, v této hodině dějin, v této hodině převratných změn, které budou, ať chceme nebo nechceme, ovlivňovat budoucnost, dopadá na nás zodpovědnost za budoucí běh světa. Budoucí běh tohoto státu, budoucí život nás i našich sousedních států, budoucí život celé Evropy. Je velice nutné, je životně důležité, právě dnes a zde, si toto do všech důsledků uvědomit...

Leží přede mnou velika, silná, skvělá kniha, nesoucí název: "DĚJINY ČESKÉHO STÁTU v dokumentech." Autorem je Zdeněk Veselý, na modré plátěné vazbě se stkví ve zlaté podoba Českého královského lva z Pasionálu Abatyše Kunhuty... Knihu sponsorsky zaštitily Harvardské Fondy. Je nádherne, mít dnes takovouto knihu... Je poučné listovat jejími stránkami a žasnout nad nesmírným, takým či onakým úsilím mnoha a mnoha našich předků vynaloženým k tomu, aby dnes, dnes tohoto 18. října léta Páně 1995 mohla podoba Českého královského lva, byť v podobě poněkud modernější, svobodně vlát nad hradem, sídelní rezidencí českých vládařů a králů, nad hradem, který dnes ve svých zdech, a jako jedna z mnohých nevím, zda kdy vůbec dokážu docenit význam a poslání takového daru! - může svobodně hostit svobodného Českého presidenta, a ve svém podhradí, ano, zde, v České Poslanecké sněmovně, s v o b o d n ě zvolený, byť dosud jen částečný, PARLAMENT REPUBLIKY ČESKÉ...

V posledním oddílu těchto DĚJIN ČESKÉHO STÁTU, přesně na straně čtyřstě padesáté páté, počíná text ÚSTAVY ČESKÉHO STÁTU.

"Nabytím účinnosti ústavy vstoupil český národ v závěru 20. století do nového období své státnosti."

ÚSTAVA ČESKÉ REPUBLIKY zde uveřejněná je datována 1992, 16. prosince. A v PREAMBULI se praví:

" My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrní všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé, odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený

NA ÚCTĚ K LIDSKÝM PRÁVŮM A NA ZASADÁCH OBCANSKÉ SPOLEČNOSTI, JAKO SOUČÁST RODINY EVROPSKÝCH A SVĚTOVÝCH DEMOKRACIÍ,

ODHODLÁNI SPOLEČNĚ STŘEŽIT A ROZVÍJET ZDĚDĚNÉ PŘÍRODNÍ A KULTURNÍ, HMOTNÉ A DUCHOVNÍ BOHATSTVÍ,

ODHODLÁNI ŘÍDIT SE VŠEMI OSVĚDČENÝMI P R I N C I P Y P R Á V N Í H O S T Á T U,

prostřednictvím SVÝCH SVOBODNĚ ZVOLENÝCH ZÁSTUPCŮ PŘIJÍMÁME TUTO ÚSTAVU ČESKÉ REPUBLIKY.

HLAVA PRVNÍ/ základní ustanovení:

/čl. 1/

ČESKÁ REPUBLIKA JE SVRCHOVANÁ, JEDNOTNÝ A DEMOKRATICKÝ P R Á V N Í STÁT ZALOŽENÝ NA ÚCTĚ K P R Á V Ů M A S V O B O D Ā M CLOVEKA A OBCANA.."

Ve čl. 12. se dále praví:

1/ Nabytí a pozbytí státního občanství České republiky stanoví zákon.

2/ Nikdo nemůže být proti své vůli, /vytištěno vůle!/ zbaven státního občanství.

- 1/ Návrhy zákonů se podávají Poslanecké sněmovně.
- 2/ Návrh zákona může podat

POSLANEC, SKUPINA POSLANCŮ, SENÁT, VLÁDA NEBO ZASTUPITELSTVO VYŠŠÍHO ÚZEMNÍHO SAMOSPRÁVNÉHO CELKU.

Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci. Jak víte, mnoho vašich bratrů a sester, kteří v průběhu nedávno uplynulých čtyřiceti let museli prchat před komunistickým terorem do zemí celého světa, do exilu, využilo možnosti tehdy dané REPUBLIKOU ČESKOSLOVENSKOU ke znovuoobnovení svého ČESKÉHO OBCANSTVÍ. Tisíce občanů cizích států dnes má i DRUHÉ, ČESKÉ OBCANSTVÍ, díky tomu, že je získali buďto dědictvím po rodičích /jestliže se narodili českým občanům v cizině/ neb české občanství podržují /jestliže se oženili neb vdali za cizího státního příslušníka/. Navzdory tomu, že přestože příslušný ZÁKON, PÁNÍ MINISTŘI, STÁTNÍ ÚŘEDNÍCI, SOUDNÍ ÚŘEDNÍCI a podobně HOVOŘÍ O NEMOŽNOSTI DVOJÍHO OBCANSTVÍ, toto DVOJÍ OBCANSTVÍ, ČESKÉ A SOUČASNÉ JINÉ, V PRAKSI u tisíců a tisíců lidí EXISTUJE se všemi občanskými, právními a tudíž i majetkovými důsledky.

Zároveň ale žije dnes ve světě několik set tisíc českých příslušníků cizích států, kteří se v české zemi neb v Československu narodili, mluví česky, vlastní v České republice majetek, ALE PŘES VEŠKEROU SVOJI SNAHU JE JIM OD ZACÁTKU EXISTENCE REPUBLIKY ČESKÉ JEJICH ZÁKLADNÍ LIDSKÉ PŘÁVO NA ČESKÉ OBCANSTVÍ

DODNES UPÍRANO, z těch či oněch důvodů.

Podrobnosti naleznete v předlohách zaslanych a dodanych jednotlivým pánům poslancům, výborům, atd. jednotlivci, organizacemi Čechů žijících v zahraničí v průběhu uplynulých čtyř let. Podrobný podnět byl předán skupinou zástupců zahraničních Čechů například 19. ledna 1994, na schůzce, které mnozí z Vás byli přítomni a které neformálně předsedal JUDr. Miloslav Výborný.

Poslanec Koronthaly se vyslovil, že je nejvyšší čas něco v této problematice učinit. Spolehali jsme na Vás. Dosud spoléháme. Ale vzhledem k tomu, že prakticky od července 1994 tento parlament, VÁS PARLAMENT, paní poslankyně a paní poslanci, PRO VYŘEŠENÍ TĚTO PROBLEMATIKY NEUČINIL NIC, vzniklo letos v létě v Los Angeles zájmové sdružení MEZINÁRODNÍ ASOCIACE ČECHŮ PRO DVOJÍ OBCANSTVÍ, RESTITUCE A VOLEBNÍ PŘÁVO.

Asociace je volným sdružením všech Čechů, občanů i neobčanů bez ohledu na trvale bydliště, kteří zastávají názor, že

DVOJÍ OBCANSTVÍ, RESTITUCE KONFISKÁTŮ A VOLEBNÍ PŘÁVO V ČESKÉ REPUBLICE JE NEZADATELNÝM A NEPROMLČITELNÝM

L I D S K Ý M P R Á V E M VŠECH ČECHŮ či BYVALÝCH ČECHOSLOVAKŮ, tedy i TECH, KTERÍ V PŘÍTOMNÉ DOBĚ TRVALE, DOČASNĚ CI OBČASNĚ ŽIJÍ V ZAHRANIČÍ.

Asociace, kromě sdružování všech zainteresovaných Čechů, organizací, spolků neb jiných institucí si klade za úkol monitorovat politiku vlády, parlamentu, vládních a státních úředníků, jakož i jednotlivých stran a poslanců orientovanou směrem k těm Čechům, kterým je dodnes, v uplatňování jejich lidských práv v České republice, systematicky bráněno.

Teší nás, že parlamentní právníci, MZV či Vaše výbory se našim návrhem -- na laskavý podnět dra. Paynea -- Váš zaslany, v současné době zabývají.

V současné době však je zabývání se, či "shromažďování podnětů!", jak nám napsali zástupci MZV, nedostačující.

Mně osobně v nedávné době zemřeli dva blízcí přátelé. Oba čeští patrioti, oba pracovali pro dobro, SVOBODU A DEMOKRACII ČESKÉHO STÁTU dlouhá léta v exilu. Předčasnou smrt jednoho z nich přivodila, mimo jiné, i nevyjasněnost problematiky DVOJÍHO OBCANSTVÍ a nemožnost získání

českeho občanství. Pro druhého, umírajícího, žádala jeho žena česke úřady o LASKAVÉ UDELENÍ ČESKEHO OBCANSTVI! aby NEMUSEL ZEMŘÍT V CIZINĚ, JAKO CIZINEC. Její žádost byla -- v DEMOKRATICKEM, PRAVNÍM, SVOBODNEM STÁTE, jak hlasá ÚSTAVA!!! -- ČESKÉ REPUBLICĚ!!! ZAMÍTNUTA.....

Milé a vážené paní poslankyně, milí a vážení páni poslanci, ve vašich rukou leží klíč ke konečnému vyřešení problematiky, kterou se dnes zabývá nejen Komise pro lidská práva ve Štrasburku, ale mnoho státních a vladních úředníků nejen v Americe, ale kdekoli v Evropě, v okruhu úředníků KTERÉHOKOLI EVROPSKÉHO ČI SVĚTOVÉHO, MEZINÁRODNÍHO Hnutí kterého Český stát již je buďto členem, žadatelem, neb čekatelem. O potlačování lidských práv ve věci DVOJÍHO OBCANSTVI, RESTITUCI A VOLEBNÍHO PRAVA PRO VSECHNY CECHY ŽIJÍCÍ V ZAHRANIČÍ jsou zpravovány všechny složky Evropských i celosvětových mezinárodních společenství.

Představujeme, jak často slyšíme v zahraničí při návštěvách vysokých úředníků a zástupců naší republiky, NEDÍLNOU VĚTEV NÁRODA. Vy sami i parlamentní právníci jste a jsou za svou práci po právu placeni, pobíráte platy. TISÍCE A TISÍCE BYVALÝCH ČECHOSLOVÁKŮ, dříve v EXILU, dnes v ZAHRANIČÍ PRACOVALO A PRACUJE PRO SVOU VLAST, VAŠI I NAŠI STÁT, VAŠI I NAŠI REPUBLIKU, ZDARMA, DOBROVOLNĚ, MNOHDY PO SVĚM OBCANSKÉM, DENNÍM ČI NOČNÍM ZAMĚSTNÁNÍ. STOVKY Z NICH V ZAHRANIČÍ DVACETILETÍ, DESETILETÍ apod. psalo články, VE VLASTNÍ REZII VYDÁVALO KNIHY A ČASOPISY, SBÍRALO FINANČNÍ PROSTŘEDKY PRO REVOLUCI 1989, ZASÍLALO VYSOKOSKOLSKÉ UČEBNICE, LÉKARSKÁ ZÁŘÍZENÍ, VEDECKÉ VYBAVENÍ, ZVALO NA STAŽE, UBYTOVAVALO A STARALO SE O SVĚ BRATRY A SESTRY JIMŽ BYLO PO 17. LISTOPADU UMOŽNĚNO VYJÍZDĚT DO CIZÍCH STATŮ NA NAVŠTĚVY A ZAJEZDY.

Všechno to ale nic neznamená, všechno to BYLA POUZE NAŠE POVINNOST, jak říká kniha knih BYLI JSME, JSME POUZE SLUŽEBNÍCI NEUŽITEČNÍ, SPLNILI JSME SVOU POVINNOST A DŘÍVE ČI POZDEJI ODEJDEME ANIŽ BYCHOM ČEKALI JAKÉKOLIV DÍKY...

Ale i VY MATE POVINNOST! VE VAŠICH RUKOU LEŽÍ KLÍČ K ODEMKNUTÍ ZAMKU, KTERÉ DODNES ODMITAJÍ, POVOLIT PŘED TĚMI, KDO PRO SVOBODU I VAŠI, DEMOKRACII, I VAŠI, LEPŠÍ BUDOUCNOST I VAŠI A VAŠICH DĚTÍ STRÁVILI LETA V DIASPORE CELEHO SVĚTA.

L E T M Y P E O P L E ! — Y O U R P E O P L E ! ! ! !
C O M E H O M E !

Na rozdíl od Vás, Vás, komu bylo souzeno zůstat a prožít v zemi Egyptské přes půl století --- a my dobře, předobře, verte, ZNAME VSECHNY VAŠE RANY!!! --- nám dopřál Bůh Vsemohoucí vymanit se z Egyptského zajetí. Máme za sebou zkušenost pouště. Zkušenost PUTOVÁNÍ. Zkušenost PREŽÍVÁNÍ mezi národy jinými, cizími... A nemylte se, dnes je naše zkušenost, zkušenost prežívání mezi cizími, I ZKUŠENOSTI VAŠI. JSME VSKUTKU VAŠI VĚTVÍ! JSME Z VÁS! A VÁS D O M O V BYL KDYSI NAŠIM. NIKDY JIM BYT NEPŘESTAL. BEZ NÁS V EXILU, CHVĚJÍCÍCH SE O KAŽDÝ VÁS KROK V TEMNOTÁCH, BEZ NAŠÍ PRÁCE, ANO, I OBĚTI, MNOHÝCH OBĚTÍ, BY DNES NEBYLO

SVOBODNĚ A DEMOKRATICKE REPUBLIKY ČESKÉ!

NEBYLO BY SVOBODNĚ VOLENÉHO PRESIDENTA. VLÁDY.

A NEBYLO BY ANI TOHOTO VAŠEHO SPOLEČENSTVÍ,
TOHOTO ČESKÉHO PARLAMENTU

18. října 1995.....

Jménem půl milionu Čechů žijících dnes v zahraničí, v zemích celého světa, jménem všech, kdo mi denně FAXem či dopisy svěřují své bolesti a horkost nad tím, že RODNÁ ZEMĚ JE NAVZDY -kvůli jakémusi přežitému dokumentu z roku 1928!!!!!!!- VYDĚDILA --

žádám Vás, paní poslankyně, páni poslanci,

ABYSTE DNES BYLI NEJEN PRVNÍM PARLAMENTEM REPUBLIKY ČESKÉ JEHOŽ MANDÁT DO PŮL ROKU VYPRŠÍ!

Žádám Vás, ABYSTE DO KONCE ROKU 1995

ZMĚNILI ZÁKONY O NABÝVÁNÍ A POZBYVÁNÍ ČESKÉHO OBCANSTVÍ VE SMYSLU PŘEDLOH KTERÉ JSME VÁM PŘED MĚSÍCEM ZASLALI.

ŽÁDÁM VÁS, ABYSTE UMOŽNILI SPRÁVEDLNOSTI PRŮCHOD, ABYSTE NEHONILI SVĚ BRATRY SESTRY PŘED SOUDY SOUDIT SE O TO, CO JIM V ROCE 1991 BYLO DLE ZÁKONA NAVRÁCENO, CEHOŽ MAJITELI - DLE NALEZU ÚSTAVNÍHO SOUDU Z LEDNA ROKU 1995 - NIKDY BÝT NEPRESTALI!

ŽÁDÁM VÁS, ABYSTE UZÁKONILI PRÁVO VŠECH ČECHŮ ŽIJÍCÍCH TRVALE, DOČASNĚ ČI OBČASNĚ V ZAHRANICÍ -- JEJICH ZÁKLADNÍ LIDSKÉ PRÁVO -- VOLIT BUDTO V ČESKÉ REPUBLICĚ, NEB NA JEJICH ZASTUPITELSKÝCH ÚRADECH PO CELEM SVĚTE.

JÁ VÁS VŠECHNY DNES VÍCE NEŽ ŽÁDÁM. JÁ VÁS PROSÍM! PROSÍM VÁS VŠECHNY, JEDNOHO KAŽDEHO Z VÁS BEZ ROZDÍLU, ABYSTE SE JEŠTĚ PŘED KONCEM ROKU 1995 STALI PARLAMENTEM HISTORICKÝM. ABY, AŽ VYJDE DALŠÍ VYDÁNÍ DEJIN ČESKÉHO STÁTU, SE VAM PŘI ČTENÍ VAŠICH JMEN V TĚ KRÁSNE KNIZE NESVÍRALO SRDCE NAD TÍM, ŽE JSTE MĚLI JEDNOU VE SVÝCH RUKOU PŘÍLEŽITOST POVÝSIT TENTO POST-KOMUNISTICKÝ POLITICKÝ ÚTVAR NA

SVRCHOVANÝ, JEDNOTNÝ A DEMOKRATICKÝ PRÁVNÍ STÁT VPRAVDĚ ZALOŽENÝ NA ÚCTĚ K PRÁVŮM A SVOBODÁM

K A Ž D Ě H O ČLOVEKA A OBCANA .....
A ZE JSTE TOHO NEUČINILI...

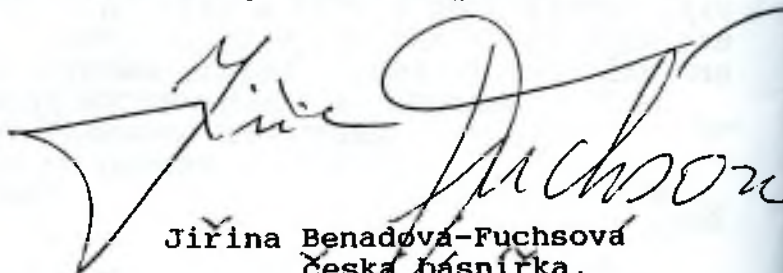
Je možné, že Vám již nikdy osudem nebude dána takováto příležitost.

Osobně, za sebe i všechny ty, které mám nesmírnou čest zastupovat, Vám všem děkuji za vše dobré, co jste již pro ty, kdo Vás do tohoto Parlamentu delegovali, udělali, a těším se na vše dobré, co ještě, v zasedání začínajícím za několik dní, stačíte do příštích voleb udělat.

Budte ještě jednou nadstraníci, jednejte ne jako straníci, ale jako nejvyšší zákonodárny sbor Zemí České, Moravské a Slezské, REPUBLIKY ČESKÉ.

Žijete v této zemi, v této hodině dějin, na rozhraní věků, máte ve svých rukou možnost ovlivnit budoucnost. Jednejte tak, aby lid této země, až bude rekapitulovat výsledky období Vaší vlády, mohl seznat, že se ve Vás, v den, kdy Vám svěřil svůj hlas, nemýlil.

Bůh Vám žehnej!

Jiřina Benádová-Fuchsová
česká básnířka,

lektorka v oboru českého jazyka, literatury a českých dějin,
dobrovolná koordinátorka
MEZINÁRODNÍ ASOCIACE ČECHŮ PRO DVOJÍ OBCANSTVÍ,
RESTITUCE A VOLEBNÍ PRÁVO.

HUMOR

(Ze sbírky vtipů "MISSIO NAERRISCHES", sebraných K.-Heinz Meltersem. Vydavatel: Spee Verlag, Trier, ilustrovala: Hetty Krist-Schulz)

● Africký policista kontroluje stav pneumatik u projíždějících vozů. Při kontrole pneumatik u auta patřícího misií říká za volantem sedící ctihodné sestře: " Víte o tom, jak mizerný máte profil ?" Nato mu sestra jedovatě odsekne: " No, nějaký krasavec vy také zrovna nejste "

● Blesk uhořel do africké kaple v buši. Boží dům shořel do základů. Místní pan farář jde od chatrče k chatrči a dělá sbírku pro novou stavbu kaple. Přejde také k Šimonovi, který ho přivítal odmítavým gestem. "Ode mne nic nedostanete, otče. Pro majitele domu, který si sám vlatní dům zapálí, nedám ani zlámanou grešli".

● Při příletu do Indie byla jednomu misionáři ukradena modlitební kniha. Indická ctihodná sestra celá rozčilená chtěla volat policii. Misionář ji ale zadržel a potěšeně zvolal: "Požehnána buď země, ve které se kradou modlitební knihy".

● Dva turisté se vrátili ze své kolosální dovolené v jižní Africe. Ihned se na ně vrhli sousedé a vyptávali se těch dvou opálených světoběžníků: "No tak, jaké to bylo v Africe?" - "Ach, velice krásné" - odpověděli navrátilci "Jen dvě věci se nám nelíbily. Za první rasová diskriminace a za druhé ta spousta černochů všude kolem"

● Žid sedí vedle misionáře ve varieté v Dakaru. Nejprve vystoupí velice výmluvný umělec. "Jeden z našich lidí", šeptá Žid svému sousedovi. Dále vystoupí překrásná zpěvačka. "Také jedna z našich lidí", řekl Žid. Vynikající tanečník víří na podiu. "To je také náš člověk", vysvětluje Žid se zářícíma očima. "Ó Ježíši", sténá už misionář. Nato Žid: "I to je jeden z nás."

Postretouren an:
Redaktion "MUKL",
Postfach 4111
CH-8022 Zürich

-
- "MUKL" Čtvrtletník Světového sdružení býv. čs. polit. vězňů
"MUKL" Presseorgan der Weltvereinigung der ehem. tschechoslowakischen
politischen Häftlinge
"MUKL" Quarterly-Revue - Editor: Association of Former Czechoslovak
Political Prisoners
"MUKL" La revue trimestrielle - Editeur: Association mondiale des anciens
prisonniers politiques tchécoslovaques

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Redakce neručí za obsah inzerce. Podepsané články nemusi vždy vyjadřovat názor redakce.

Řídí redakční rada - odpovědný redaktor Eugen Hoffmann

Předplatné pro nečleny Sdružení (ročně):

Švýcarsko:	Šfr. 20,- včetně poštovného	*)
ostatní Evropa:	Šfr. 24,- " "	*)
Zámoří (letecky):	Šfr. 26,- " "	*)
Česká republika:	Kč. 40,- " "	

Vychází 4x do roka

*) Prosíme platit bankovkou v doporučeném dopise na adresu:

Postfach 4111, CH-8022Zürich.

Bankovní spojení: SKA CH - 8021 Zürich - Kto-Nr.63.404-10 (Weltvereinigung der ehemaligen tschechoslowakischen politischen Häftlinge im Exil), poštovní konto banky 80-500-4

Zde odštíhnete

Objednávám (MUKL)

- na jeden rok
na půl roku

Bitte
frankieren

Adresa objedávajícího:

Příjmení:.....
Jméno:.....
Ulice a č.:.....
Místo:.....
(neopomenout směr.pošt.číslo)
Stát:.....

Administration "MUKL"
Weltvereinigung der ehem. tschechoslow.
polit. Häftlinge im Exil
Postfach 4111
CH-8022 Zürich
Switzerland